

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 561/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 1 kwietnia 2021 roku wydany w sprawie IX K 1015/20			
1.2 1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3 1.3. Granice zaskarżenia			
1.4 1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	# w części	# co do winy	
		# co do kary	
		# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.5 1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.6 1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
1.7 2.1. Ustalenie faktów				
1.8 2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.9 2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.10 2.2. Ocena dowodów					
1.11 2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1.12 2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
1 STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW					
Lp.	Zarzut				
3.1.	<table border="1" data-bbox="400 1805 647 2016"> <tr> <td data-bbox="400 1805 523 2016">Obraza przepisów postępowania tj. art. 4,7,410</td> <td data-bbox="523 1805 647 2016"># zasadny</td> </tr> </table>	Obraza przepisów postępowania tj. art. 4,7,410	# zasadny		
Obraza przepisów postępowania tj. art. 4,7,410	# zasadny				

k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego oraz uwzględnienie okoliczności przemawiających wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, co skutkowało dokonaniem błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na uznaniu, iż zachowanie oskarżonego wypełnia znamiona zarzucanego mu czynu.	# częściowo zasadny # niezasadny
---	--

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
--	--

Wniesiona
w
niniejszej
sprawie
apelacja
obrońcy
oskarżonego
nie
zawiera
żadnych
przekonujących
argumentów,
tym
samym
nie
zasługuje
na
uwzględnienie
wniosek
o
uniewinnienie
oskarżonego
od
zarzucanego
mu
czynu.
Podniesiony
w
środku
odwoławczym
zarzut
obrazy
art. 7
k.p.k.
jest
chybiony.
Sąd
pierwszej
instancji
rozstrzygał
w
oparciu
o
kompletny
materiał
dowodowy,
który z
poszanowaniem
reguł

procesu
karnego
ujawnił
w toku
rozprawy
głównej.
Wbrew
twierdzeniom
autora
apelacji,
zgromadzone
dowody
Sąd
ocenił z
uwzględnieniem
wskazań
wiedzy,
logiki i
doświadczenia
życiowego,
a w
następstwie
w ten
sposób
dokonanej
oceny
ustalił
prawidłowo
stan
faktyczny.
W
uzasadnieniu
wyroku
odniósł
się do
całokształtu
materiału
dowodowego
sprawy
wskazując,
które
dowody,
ewentualnie
w jakiej
części,
uznał
za
wiarygodne,
a
którym

atrybutu
takiego
odmówił
Argumentacja,
jako
rzeczowa
i
logiczna,
zasługuje
na
aprobatę,
tym
bardziej,
że
skarżący
nie
sformułował
takich
zarzutów,
które
mogłyby
ją
skutecznie
zakwestionować.

Okoliczności
ujawnione
w toku
rozprawy
głównej,
udowodnione
i w
uwzględnieniu
reguł
art. 7
k.p.k.,
trafnie
zostały
ocenione.
Ich
ocena
natomiast
-
kwestionowana
przez
apelującego
-
wynika
z
całościowej

analizy
zgromadzonego
w
sprawie
materiału
dowodowego,
obrazującego
sposób
działania
oskarżonego,
który to
sposób
w
odniesieniu
do
pokrzywdzonego
–
którego
zaufanie
oskarżony
sobie
zaskarbił
przez
wieloletnią
znajomość
- okazał
się w
zupełności
skuteczny.
Pokrzywdzony
powierzył
bowiem
oskarżonemu
swoje
pieniądze,
których
do dnia
dzisiejszego
nie
odzyskał.
Oskarżony
zataił
przed
pokrzywdzonym,
iż w
momencie
zwierania
umowy
pożyczki
prowadzone

wobec
niego
były
trzy
egzekucje
komornicze
(k.
67-67v).
Pokrzywdzony
posiadał
zatem
mylne
wyobrażenie
o
możliwościach
finansowych
oskarżonego
co do
spłaty
zaciągniętego
zobowiązania.

Takie
zachowanie
(zatajenie
swoich
problemów
finansowych)
nie
dowodzi
uczciwości
działań
oskarżonego,
ale co
słusznie
podkreślił
Sąd
orzekający
-
wytworzeniu
wrażenia,
że jest
osobą
kompetentną,
wiarygodną
i
rzetelną,
której
można
pożyczyć

określone
środki
finansowe,
a
następnie
je
odzyskać,
i to z
umówionym
zyskiem.
Zwrócić
przy
tym
uwagę
należy,
iż jak
wyjaśnił
Sąd
Najwyższy,
do
wprowadzenia
w błąd
skutkującego
niekorzystnym
rozporządzeniem
mieniem
wystarczające
jest
wywołanie
błędnego
wyobrażenia
o
okolicznościach
decydujących
o
rozporządzeniu
lub
sposobie
rozporządzenia
(wyrok
SN z
dnia 2
października
2015 r.,
sygn.
akt III
KK
148/15,

LEX nr
1816561).

Niezależnie
od tego,
czy
oskarżony
spłaciłby
zaciągnięte
zobowiązanie,
czy też
nie, to
w
momencie,
gdy nie
poinformował
on
swojego
pożyczkodawcę
o
istniejącym
ryzyku,
zapewniając
jednocześnie
o
zwrocie
pożyczonej
sumy,
już w
ten
sposób
doprowadził
go do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem,
gdyż
gdyby
tenże
wiedział
o
rzeczywistym
ryzyku,
to
środków
tych by
nie
pożyczał.
W tej
sytuacji

twierdzenie
apelującego,
że miał
zamiar
zwrócić
pokrzywdzonemu
otrzymane
pieniądze
wraz z
obiecanyimi
odsetkami,
a
uniemożliwiły
mu to
zawirowania
z
kontrahentami
oraz
problemy
zdrowotne-
nie ma
większego
znaczenie
dla
oceny
jego
zachowania
w
kontekście
znamion
określonych
w art.
286 §
1 k.k.
Wprowadzenie
w błąd
lub
wyzyskanie
błądu, o
jakim
mowa
w art.
286 §
1 k.k.,
zachodzi
także
wtedy,
gdy
sprawca
świadomie

zataił
przed
kontraentem
obiektywnie
istniejąca
sytuację,
która
ma
wpływ
na
możliwość
realizacji
warunków
transakcji
wynikających
z
umowy
(zob.
wyrok
SN z
dnia 6
grudnia
2017 r.,
sygn.
akt V
KK
240/17,
OSNKW
2018/2/21,
LEX nr
2410633).
W
opozycji
do
zarzutów
apelującego
zauważyć
należy,
że
oskarżony
nawet
w
momencie,
kiedy
odmówił
zwrotu
pożyczonej
kwoty
J. W.,
wskazując,

że nie
jest w
stanie
tego
uczynić,
podpisywał
kolejne
umowy
z
kolejnymi
osobami
utwierdzając
ich w
przekonaniu,
iż
pożyczone
pieniądze
odzyskają
(k.
184v-185).
Istotnym
jest
również
fakt, na
który
zwrócił
uwagę
Sąd
Rejonowy,
iż na
dzień
zawarcia
umowy
z
pokrzywdzonym
J. W. –
oskarżony
D. K.
nie
zrealizował
obowiązku
naprawienia
szkody
w
kwocie
10 000
złotych
orzeczonego
wyrokiem
w

sprawie
IV K
457/17.

Powyższe
okoliczności
aż
nadto
utwierdzają
w
prawidłowości
ocen
Sądu I
instancji
w
zakresie
zamiaru
bezpośredniego
oskarżonego
wprowadzenia
w błąd
pokrzywdzonego
i braku
zamiaru
wywiązania
się
przez
oskarżonego
z
zawartej
z nim
umowy.

Wniosek

Zmiana #
i zasadny
uniewinnienie
lub #
uchylenie częściowo
i zasadny
przekazanie #
sprawy niezasadny
do
ponownego
rozpoznania

	Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
	Wniosek niezasadny z powodu bezzasadności podniesionego zarzutu.		
	Zarzut		
3.2.	Naruszenie art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
	Apelacja okazała		

się
zasadna
w
odniesieniu
do
zarzutu
naruszenia
przez
Sąd I
instancji
dyspozycji
art. 415
§ 1
k.p.k.
Istotnie
bowiem,
w dniu
27
czerwca
2019 r.
Sąd
Rejonowy
Lublin -
Zachód
w
Lublinie,
w
sprawie
II Nc
192/19
nakazem
zapłaty
wydanym
w
postępowaniu
upominawczym,
zasądził
od D.
K. na
rzecz J.
W.
kwotę
32 650
zł wraz
z
ustawowymi
odsetkami,
która to
kwota
dotyczyła

należności
z tytułu
zawartej
umowy
pożyczki
(k.
106).
Nie
ulega
zatem
wątpliwości,
że co
do
roszczenia
objętego
obowiązkiem
naprawienia
szkody
w
niniejszym
postępowaniu
karnym
zapadło
już
prawomocne
orzeczenie
sądu
cywilnego.
W tej
sytuacji
zobowiązanie
oskarżonego
do
zapłaty
na
rzecz
pokrzywdzonej
kwoty
27 650
złotych,
było
niedopuszczalne.

Wniosek

Uchylenie #
wyroku zasadny

	w pkt II.	# częściowo zasadny # niezasadny	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			

Zwięźle
o
powodach
uznania
wniosku
za
zasadny,
częściowo
zasadny
albo
niezasadny.

Wobec
przytoczonych
wyżej
argumentów,
Sąd
Okręgowy
uchylił
wadliwe
rozstrzygnięcie
Sądu
Rejonowego
w
zakresie
orzeczonego
w
punkcie
II
wyroku
obowiązku
naprawienia
szkody.

	<table border="1"> <tr> <td>Zwiężle powodach uwzględnienia okoliczności</td> <td>o</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	Zwiężle powodach uwzględnienia okoliczności	o							
Zwiężle powodach uwzględnienia okoliczności	o									
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO										
1.13 5.1. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>										
1.14 5.1.1.	<table border="1"> <tr> <td>Przedmiot utrzymania mocy</td> <td>w</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Zwiężle powodach utrzymania mocy</td> <td>o w</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </table>	Przedmiot utrzymania mocy	w			Zwiężle powodach utrzymania mocy	o w			
Przedmiot utrzymania mocy	w									
Zwiężle powodach utrzymania mocy	o w									
1.15 5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji										
1.1.1 5.2.1.	<table border="1"> <tr> <td>Przedmiot i zakres zmiany</td> </tr> <tr> <td>Uchylono rozstrzygnięcie z pkt II dotyczące zasądzenia obowiązku naprawienia szkody.</td> </tr> </table>	Przedmiot i zakres zmiany	Uchylono rozstrzygnięcie z pkt II dotyczące zasądzenia obowiązku naprawienia szkody.							
Przedmiot i zakres zmiany										
Uchylono rozstrzygnięcie z pkt II dotyczące zasądzenia obowiązku naprawienia szkody.										

	<p>Zwiężle o powodach zmiany</p> <p>Podstawą rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Lublinie jest treść art. 415 § 1 k.p.k. Co do roszczenia objętego obowiązkiem naprawienia szkody, zapadło prawomocne orzeczenie Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie 19 z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawie II Nc 192/19.</p>							
<p>1.16 Uchylenie wyroku pierwszej instancji</p>	<p>5.3. sądu</p>							
<p>1.17 Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>	<p>5.3.1. i</p>							
<p>5.3.1.1.1.</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="400 1630 523 1800"></td> <td data-bbox="523 1630 646 1800"> <p># art. 439 k.p.k.</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 1800 523 2007"> <p>Zwiężle o powodach uchylenia</p> </td> <td data-bbox="523 1800 646 2007"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 2007 523 2033"></td> <td data-bbox="523 2007 646 2033"></td> </tr> </table>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	<p>Zwiężle o powodach uchylenia</p>				
	<p># art. 439 k.p.k.</p>							
<p>Zwiężle o powodach uchylenia</p>								

5-3.1.2.1.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="400 190 523 517">Konieczność art. 437 § 2 na nowo przewodu w całości</td> <td data-bbox="523 190 643 517"># art. 437 § 2 k.p.k.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 517 523 752">Zwiężle o powodach uchyleńia</td> <td data-bbox="523 517 643 752"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 752 523 763"></td> <td data-bbox="523 752 643 763"></td> </tr> </table>	Konieczność art. 437 § 2 na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	Zwiężle o powodach uchyleńia				
Konieczność art. 437 § 2 na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.							
Zwiężle o powodach uchyleńia								
5-3.1.3.1.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="400 763 523 949">Konieczność art. 437 § 2 postępowania</td> <td data-bbox="523 763 643 949"># art. 437 § 2 k.p.k.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 949 523 1485">Zwiężle o powodach uchyleńia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</td> <td data-bbox="523 949 643 1485"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 1485 523 1496"></td> <td data-bbox="523 1485 643 1496"></td> </tr> </table>	Konieczność art. 437 § 2 postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	Zwiężle o powodach uchyleńia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
Konieczność art. 437 § 2 postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.							
Zwiężle o powodach uchyleńia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia								
5-3.1.4.1.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="400 1496 523 1682"></td> <td data-bbox="523 1496 643 1682"># art. 454 § 1 k.p.k.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 1682 523 1917">Zwiężle o powodach uchyleńia</td> <td data-bbox="523 1682 643 1917"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="400 1917 523 1928"></td> <td data-bbox="523 1917 643 1928"></td> </tr> </table>		# art. 454 § 1 k.p.k.	Zwiężle o powodach uchyleńia				
	# art. 454 § 1 k.p.k.							
Zwiężle o powodach uchyleńia								
1.18 5-3.2. Zapatrywania								

<p>prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.19 5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>W pozostałym zakresie utrzymany wyrok w mocy.</p>	
<p>6. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>Stosownie do treści art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych / Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z póź.zm./ zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowania odwoławcze kwotę 180 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków.</p>	

7. PODPIS	
Dorota Dobrzańska	

1.20 1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie za winnego		
1.21 1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	# w części	#	co do winy
		#	co do kary
		#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.22 1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.23 1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana